

WOLFSCREEN
QUINLAN

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
MUSEUM OF CYCLADIC ART

Radio Athènes

Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης

Μέγαρο Σταθότου
Βασ. Σοφίας & Ηροδότου 1
www.cycladic.gr
Γενική είσοδος: € 3,50
Φίλοι του Μουσείου: ελεύθερη είσοδος

Ημέρες και Ώρες Λειτουργίας
Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή,
Σάββατο 10:00-17:00
Πέμπτη 10:00-20:00
Κυριακή 11:00-17:00
Τρίτη κλειστά

Radio Athènes
Πετράκη 15
Αθήνα 10563
wave@radioathenes.org
www.radioathenes.org

Παραγωγή **Radio Athènes**
Επιμέλεια έκθεσης
Έλενα Παπαδοπούλου
Σχεδιασμός της ταυτότητας **MNP**
(www.mnpdesign.gr)

Η έκθεση πραγματοποιείται με την συνεργασία του Goethe-Institut, Athen του Federal Foreign Office, την υποστήριξη των Outset, Ελλάδος / Kupferstich-Kabinett, Staatliche Kunstsammlungen, Dresden / Miguel Abreu Gallery, Νέα Υόρκη / New Hotel, member of Yes! Hotels and Design Hotels / Aegean και την γενναιοδωρη συμμετοχή του Olivier Berggruen.

Θερμές ευχαριστίες στους Eileen Quinlan, Miguel Abreu, Olivier Berggruen, Stephanie Buck, Αφροδίτη Γκόνου, Michael Hering, Μαρία Ιωάννου, Ελίνα Κουντούρη, Samuel Merians, Eileen Quinlan Studio και Juliane Stegner.

Museum of Cycladic Art
Stathatos Mansion
Vasilisis Sofias & Herodotou 1
www.cycladic.gr
Admission: € 3,50
MCA Friends: free

Visiting hours
Monday, Wednesday, Friday,
Saturday 10:00-17:00
Thursday 10:00-20:00
Sunday 11:00-17:00
Tuesday closed

Radio Athènes
Institute for the advancement of contemporary visual culture
Petraki 15
Athens 10563
wave@radioathenes.org
www.radioathenes.org

Produced by **Radio Athènes**
Curated by **Helena Papadopoulos**
Identity design by **MNP**
(www.mnpdesign.gr)

The exhibition is organized by Radio Athènes with the collaboration of the Goethe-Institut, Athen and the Federal Foreign Office with additional support from Outset, Greece; the Kupferstich-Kabinett, Staatliche Kunstsammlungen Dresden; Miguel Abreu Gallery, New York; Aegean; New Hotel, member of Yes! Hotels and Design Hotels and the generous participation of Olivier Berggruen.

Our warmest thanks to Eileen Quinlan, Miguel Abreu, Olivier Berggruen, Stephanie Buck, Aphrodite Gonou, Michael Hering, Maria Joannou, Elina Kountouri, Samuel Merians, the Eileen Quinlan Studio and Juliane Stegner.

[...] γιατί υπάρχει μια σκιά σε μια κουζίνα, υπάρχει μια σκιά σε μια κουζίνα επειδή κάθε πράγμα μικρό είναι πιο μεγάλο" γράφει η Γερτρούδη Στάν στο λήμμα "Ροστυμπφ" της ενότητας *Φαγητό* του βιβλίου της "Τρυφερά Κουμπί" του 1914, όπου κοιτά καθημερινά, οικεία, συνηθισμένα αντικείμενα.

Ξεδιπλώνοντας τις φωτογραφικές εικόνες του ιστορικού γερμανού καλλιτέχνη Alfred Otto Wolfgang Schulze (1913-1951) γνωστού ως Wols, και της σύγχρονης αμερικανίδας εικαστικού Eileen Quinlan (*1972) μια παράμοια συνάντηση με οικεία αντικείμενα -τυρί, φασόλια, λάσπη, σάρκα, ύφασμα, ένα χέρι ή ένα πρόσωπο- παράγει ανεξίτηλες εγγραφές, αναπαραστάσεις χρονικών δράσεων και πρωτογενούς υλικότητας.

Ο Wols, ένας από τους πρωτοπόρους της art informel, και η Eileen Quinlan σίγουρα ξεκινούν από διαφορετικές αφετηρίες και μάλλον καταλήγουν σε διαφορετικά συμπεράσματα. Όμως, η φωτογραφική φαντασία και των δύο φαίνεται να περιστρέφεται γύρω από τις αισθησιακές (υλικές) ιδιαιτερότητες του μέσου και συνακόλουθες φαντασιώσεις του πραγματικού/ βιωμένου.

Η έκθεση των δύο καλλιτεχνών που τους χωρίζει τόσο ο χρόνος και διαφορετικές ιστορικές συνθήκες, όσο και διακριτές φωτογραφικές τεχνικές, λειτουργεί ως ένα πεδίο στο οποίο δημιουργούνται παραλληλισμοί (το παιχνίδι των μεταθέσεων), και ανοίγονται ερωτήματα (ή φωτογραφία ως υλικό αντικείμενο).

Η έκθεση επιχειρεί να διερευνήσει τρόπους οπτικότητας και να δημιουργήσει αντιστοιχίες μεταξύ του έργου του Wols και της Quinlan που υπερβαίνουν τις καθιερωμένες (ιεραρχικές) συμβάσεις της ιστορίας της τέχνης, τόσο από την άποψη της χρονικής ιστορικής ταξινόμησης, όσο και σε σχέση με τον τρόπο που συζητείται το φωτογραφικό μέσο.

«Πάντοτε ακόμη στο μέλλον, πάντοτε ήδη στο παρελθόν, πάντοτε παρόν.....»«Αχ!», γράφει ο Γκαίτε: «Σε μια άλλη ζωή, ήσουν η αδελφή μου ή η γυναίκα μου».*

*Maurice Blanchot, από το δοκίμιο του, *Το Τραγούδι των Σειρήνων, Συναντώντας το Φανταστωτικό*, 1959

[...] why is there a shadow in a kitchen, there is a shadow in a kitchen because every little thing is bigger" writes Gertrude Stein under the entry "Roastbeef" in the section *Food* of her 1914 volume "Tender Buttons" in which she looks at everyday, familiar, unexceptional objects.

Unpacking the photographic images of German born Alfred Otto Wolfgang Schulze (1913-1951), known as Wols, and American artist Eileen Quinlan (*1972) a similar encounter with familiar objects, -cheese, beans, mud, flesh, liquids, cloths, a hand or a face- produces indelible imprints, representations of temporal operations and elemental materiality.

Quinlan and Wols are separated by time, historical circumstances and distinct photographic processes. And yet, their works embody the ambiguity of time, and yet both appear to delegate a part of their process to matter itself, as they travel across several genres: 'portraits', 'abstractions', 'fashion photographs' and 'still lifes'.

‘Always still to come, always in the past already, always present.....“Ah”, says Goethe, “in another age you were my sister or my wife”.*

*Maurice Blanchot, *The Song of the Sirens, Encountering the Imaginary*, 1959, in the “The Gaze of Orpheus and other literary essays”, translated by Lydia Davis, edited by P. Adams Sitney, Station Hill, Barrytown, New York, 1981

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Η έκθεση θα πλαισιωθεί από μια σειρά ομιλιών σχετικά (αλλά όχι αποκλειστικά) με το έργο των δύο καλλιτεχνών. Η ιδέα του άμορφου (informel) αναδιρθρώνεται σε ένα σύγχρονο πλαίσιο: Τι είναι μια φωτογραφία; Πώς συνδέεται με την ιδέα του αντιτύπου και της αφαίρεσης; Είναι μια μυθοποίηση; Είναι μοναδική; Είναι ένα περιόριστο άνοιγμα στον κόσμο που έρχεται σχεδόν αποκλειστικά μέσω φωτός και σκιών στο χρόνο;

Olivier Berggruen: Wols και Σουρεαλιστική Φωτογραφία
Eileen Quinlan: Artist’s talk

18 Μαρτίου, 19:00
Auditorium του Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης
συντονισμός **Έλενα Παπαδοπούλου**
Οι ομιλίες θα πραγματοποιηθούν στα αγγλικά
Γενική είσοδος: 5€ | Φίλοι MKT: ελεύθερη είσοδος

Συζήτηση στρογγυλής τραπέζης

Απρίλιος 2016
Βιβλιοθήκη του Goethe-Institut, Ομήρου 14-16
περισσότερες πληροφορίες στο www.radioathenes.org, www.goethe.de/athen

Ξενάγηση της έκθεσης

24 Απριλίου, 12:00
Μέγαρο Σταθότου
από την επιμελήτρια της έκθεσης **Έλενα Παπαδοπούλου**

PARALLEL PROGRAM

The exhibition will be framed through a series of talks about (but not exclusively) the work of the two artists, the idea of the formless (informel) reconfigured in a contemporary context and the rich discursive field surrounding the photographic medium today.

Olivier Berggruen: Wols and Surrealist Photography
Eileen Quinlan: Artist’s talk

March 18, 19:00
Auditorium, Museum of Cycladic Art
moderated by **Helena Papadopoulos**
The talks will be held in English
Tickets: 5€ | Friends of the MCA: free entrance

Round Table

April 2016
Library of the Goethe-Institut, Omirou 14-16
more info at www.radioathenes.org, www.goethe.de/athen

Walkthrough of the exhibition

April 24, 12:00
Stathatos Mansion
by exhibition curator **Helena Papadopoulos**

Always starts with an encounter

March 17 – May 8
2016

WOLS

Ο Wols (1913-1951), ένας από τους πρωτοπόρους της art informel, μαζί με τον Jean Fautrier και τον Jean Dubuffet, έγινε γνωστός μετά θάνατον για τις υδατογραφίες, τα σχέδια, τα γραπτά του και σε μεγάλο βαθμό για τα ζωγραφικά του έργα της δεκαετίας του 1940, με τις έντονα δουλεμένες και γδαρμένες επιφάνειες λαδομπογιάς. Το φωτογραφικό του έργο της δεκαετίας του 1930 παρέμεινε στο σκοτάδι μέχρι την στιγμή που ο ιστορικός φωτογραφίας Volker Kahmen και ο φωτογράφος Georg Heusch παρήγαν σύγχρονες εκτυπώσεις (modern prints) το 1976 από αρνητικά που τους παραχώρησε η αδελφή του Wols, Δρ. Elfriede Schulze-Battmann. Ο Wols δημιούργησε δεκάδες πορτραίτα, πλάνα πεζοδρομίων και ερειπωμένων τείχων, εικόνες δίπλα στη θάλασσα. Το 1937 του ανατέθηκε η φωτογράφιση του «Pavillion de l' Élégance» στην Παγκόσμια Έκθεση των Παρισίων. Συχνά δούλεψε με δανεικές κάμερες και ακόμη συχνότερα δεν είχε την δυνατότητα να προμηθευτεί τα υλικά για να εκτυπώσει τα αρνητικά του. Ο Wols χρησιμοποίησε την κουζίνα του ως αυτοσχέδιο στούντιο και σκοτεινό θάλαμο. Είναι εκεί (στην κουζίνα) που δημιούργησε μερικές από τις πιο σημαντικές εικόνες του: "Πήγαине για ψώνια, για να μαγειρέψει ισπανικό ή κινέζικο...αλλά πρώτα, όλα φωτογραφιζόντουσαν [ωμά] -το κουνέλι, τα κρεμμύδια", γράφει η σύζυγός του Gréty, σε μια επιστολή του 1966. Η προσέγγισή του μετατρέπει την γνώριμη ποιότητα των αντικειμένων σε κάτι αποξενωμένο, και έτσι οι νεκρές φύσεις του Wols συνδέονται άμεσα με τα γραπτά του Georges Bataille γύρω από την ιδέα του 'άμορφου' (informe). Τα έργα αυτά συμπίπτουν και με ένα διάχυτο αίσθημα ανασφάλειας που διαπερνούσε το Παρίσι την δεκαετία του 1930 κάτω από την απειλή του πολέμου, μια ατμόσφαιρα που αντικατοπτρίζεται, μπορεί να ισχυριστεί κανείς, στις σημερινές αβέβαιες εξελίξεις και τις επικείμενες αλλαγές στην Ευρώπη.

Γεννημένος στο Βερολίνο το 1913, ο Wols εγκατέλειψε τη Γερμανία το 1932 κάνοντας βάση του την Γαλλία, εκτός από ένα διάστημα δύο ετών όπου έζησε στην Ισπανία. Μετά το ξέσπασμα του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, αιχμαλωτίστηκε για πάντα από ένα χρόνο σε διάφορα στρατόπεδα. Μετά το θάνατό του το 1951, ο Wols συμπεριλήφθη στις τρεις πρώτες εκθέσεις της Documenta (1955, 1959, 1964) και στην Μπιενάλε της Βενετίας το 1958. Οι σημαντικότερες εκθέσεις του φωτογραφικού του έργου περιλαμβάνουν: *Wols, der gerettete Blick*, σε επιμέλεια Michael Hering, Kupferstich-Kabinett, Staatliche Kunstsammlungen, Δρέσδη (2013) και Martin Gropius Bau του Βερολίνου (2014), *Wols photographs*, σε επιμέλεια Christina Mehring, Busch-Reisinger, Μουσείο Τέχνης του Πανεπιστημίου του Harvard, Cambridge, MA (1999) και *Wols, Photographe*, σε επιμέλεια του Laszlo Glozer, Centre Georges Pompidou, Παρίσι (1980).

Wols, cited by art historians as one of the three pioneering art informel artists, together with Jean Fautrier and Jean Dubuffet, became known post-humously for his watercolours, drawings, writings and his heavily worked paintings with scratched layers of oil of the mid 1940s. His photographic work of the 1930's had been largely ignored until photography historian Volker Kahmen and photographer Georg Heusch produced modern prints in 1976 from negatives made available by Wols's sister, Dr. Elfriede Schulze-Battmann. Wols made numerous portraits, close-ups of pavements and dilapidated walls, rocks and beaches and was commissioned to photograph the 'Pavillon de l' Élégance' in the 1937 Paris World Fair. Often working with borrowed cameras and more often than not unable to procure materials to print his negatives, he used his kitchen as makeshift studio and darkroom. It is in the kitchen that Wols produced some of his most outstanding images: "He went shopping and cooked Spanish or Chinese.....but first everything was photographed [raw]-the rabbit, the onions", writes his wife Gréty, in a 1966 letter. Defamiliarizing the ordinary through the devolution of objects, Wols still lifes echo Georges Bataille's writings on the 'informe' and 'base materialism'. They are symptomatic of a feeling of insecurity permeating Paris in the 1930s, an atmosphere mirrored, one can claim, in today's uncertain developments and imminent changes in Europe.

Born in Berlin in 1913, Wols left Germany in 1932 to live in France except for a two-year residence in Spain. After the outbreak of the Second World War, he was interned for over a year in various camps. After his death in 1951, Wols was represented in the first three Documenta exhibitions (1955, 1959, 1964) and at the Venice Biennale in 1958. Major exhibitions of his photographic oeuvre include: *Wols, der gerettete Blick*, curated by Michael Hering, Kupferstich Kabinett, Staatliche Kunstsammlungen, Dresden (2013) and Martin Gropius Bau, Berlin (2014); *Wols Photographs*, curated by Christina Mehring, Busch-Reisinger Museum, Harvard University Art Museum, Cambridge, MA (1999) and *Wols, Photographe*, curated by Laszlo Glozer, Centre Georges Pompidou, Paris (1980).

www.radioathenes.org
www.cycladic.gr
www.goethe.de/athen

#wolsquinlan
#photographs

EILEEN QUINLAN

Γεννημένη στη Βοστώνη το 1972, η Eileen Quinlan ζει και εργάζεται στη Νέα Υόρκη. Διερευνά τα πολλαπλά επίπεδα που αποτελούν το φωτογραφικό σύστημα, την υλικότητα τόσο της εικόνας όσο και του φιλμ, συχνά μετατρέποντας την διαδικασία της μεταμόρφωσης που λαμβάνει χώρα, στο ίδιο της το θέμα. Έχει δημιουργήσει 'νεκρές φύσεις', 'αφαιρετικές συνθέσεις' και 'πορτραίτα', ταλαντευόμενη ανάμεσα στην έγχρωμη και μαυρόασπρη φωτογραφία, προκειμένου να μην "θεωρηθεί κάποια χρωματική εγγραφή πιο αληθινή από την άλλη», όπως η ίδια σημειώνει. Συχνά φωτογραφίζει με φιλμ polaroid του οποίου η ημερομηνία λήξης έχει παρέλθει, ή προσθέτει τεκίλα στο νερό όπου το φιλμ μπορεί να μείνει βυθισμένο για εβδομάδες. Οι παραποιήσεις της Quinlan στις επιφάνειες των αρνητικών της περιλαμβάνουν εκδόρες με ατσάλουρμα και στυλό, χρήση υγρών και τα ίδια της δακτυλικά αποτυπώματα. Οι ενεργητικές αυτές παρεμβάσεις δημιουργούν εκτυπώσεις με έντονη υφή. Η ύλη (το σώμα ή τα φωτογραφικά υλικά) και η μνήμη (σαν φωτογραφική ανάμνηση) είναι εγγεγραμμένες μέσα σε ένα μέσο το οποίο το αντιμετώπιζει «όχι ως ανεπιθύλακτη πρόσληψη του αντιληπτού κόσμου, αλλά ως μια θέση μέσα σε ένα σκοπικό καθεστώς που διαμεσολαβείται και χρωματίζεται μέσα από εμπόδια, οθόνες, κουρτίνες».

Η Eileen Quinlan διδάσκει στην Milton Avery Σχολή Καλών Τεχνών του Bard College. Η δουλειά της έχει παρουσιαστεί σε ατομικές και θεματικές εκθέσεις διεθνώς, συμπεριλαμβανομένων των *Image Support*, Bergen Kunsthall, Μπέργκεν (2016), *Lens Work*, LACMA Λος Άντζελες (2015), *What is a Photograph?*, ICP, Νέα Υόρκη (2014) και *Momentum 13: Eileen Quinlan*, ICA, Βοστώνη (2009). Εκπροσωπείται από την Miguel Abreu Gallery, Νέα Υόρκη και Campoli Presti, Λονδίνο / Παρίσι. Η δουλειά της βρίσκεται στις μόνιμες συλλογές του Μουσείου Hammer, Λος Άντζελες, στο Μητροπολιτικό Μουσείο Τέχνης της Νέας Υόρκης, στο Whitney Μουσείο Αμερικανικής Τέχνης, Νέα Υόρκη και στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης μεταξύ άλλων.

Born in Boston in 1972, Eileen Quinlan lives and works in New York. She has been exploring the layers that constitute the photographic apparatus, the materiality of both image and film, often turning the transformative processes that take place, into her very subject. She has produced 'still lifes', 'abstractions' and 'portraits' oscillating between colour and black and white in order to 'posit neither chromatic register as truer than the other', as she notes. She sometimes shoots with outdated polaroid film, or adds tequila in the water in which the film may be bathed for weeks. Quinlan's manipulations of the surface of her negatives include abrasions with steel wool and ballpoint pens, fingerprints and liquids, her active interventions resulting in textured prints. Matter (the body or the photographic materials) and memory (as after image) are inscribed within a medium which is treated 'not as unconditional reception of the perceived world, but as a position within a scopic regime mediated and inflected by barriers, screens, curtains'.

Eileen Quinlan teaches at Bard College's Milton Avery School of the Arts. Her work has been featured in solo and thematic exhibitions internationally including *Image Support*, Bergen Kunsthall, Bergen (2016); *Lens Work*, LACMA, Los Angeles, CA (2015); *What is a Photograph?*, ICP, New York (2014) and *Momentum 13: Eileen Quinlan*, ICA, Boston, MA (2009). She is represented by Miguel Abreu Gallery, New York and Campoli Presti, London/ Paris. Her work is in the permanent collections of the Hammer Museum, Los Angeles; the Metropolitan Museum of Art, New York; the Whitney Museum of American Art, New York and the Museum of Modern Art, New York among others.